

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 18 sierpnia 1938 r.

Nr 60

Treść:

USTAWY:

- Poz.: 462**—z dnia 5 sierpnia 1938 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku 986
- 463**—z dnia 8 sierpnia 1938 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie przemysłowym 987

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

- Poz.: 464**—Skarbu z dnia 9 sierpnia 1938 r. o uzupełnieniu taryfy na wyroby tytoniowe . . . 990
- 465**—Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 18 sierpnia 1938 r. o przemiale pszenicy i żyta 991
- 466**—Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 18 sierpnia 1938 r. o regulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów 991
- 467**—Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 18 sierpnia 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o regulowaniu cen detalicznych nafty i węgla . . . 992
- 468**—Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 18 sierpnia 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o ujawnianiu cen przedmiotów powszedniego użytku, o sporządzaniu, posiadaniu w obrocie hurtowym i półhurtowym faktur oraz o przedstawianiu faktur na żądanie władz 993

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

- Poz.: 469**—z dnia 8 lipca 1938 r. w sprawie złożenia przez Nową Zelandię dokumentu ratyfikacyjnego międzynarodowej konwencji z dnia 28 listopada 1919 r. dotyczącej bezrobocia 994
- 470**—z dnia 8 lipca 1938 r. w sprawie złożenia przez Nową Zelandię dokumentu ratyfikacyjnego międzynarodowej konwencji z dnia 12 listopada 1921 r. w sprawie odszkodowań za nieszczęśliwe wypadki przy pracy na roli 994
- 471**—z dnia 8 lipca 1938 r. w sprawie złożenia przez Danię dokumentu ratyfikacyjnego międzynarodowej konwencji z dnia 11 listopada 1921 r. o obowiązkowych oględzinach lekarskich dzieci i młodocianych zatrudnionych na statkach 995
- 472**—z dnia 11 lipca 1938 r. w sprawie złożenia przez Norwegię i Brazylię dokumentów ratyfikacyjnych międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej z dnia 9 grudnia 1932 r. 995
- 473**—z dnia 11 lipca 1938 r. w sprawie złożenia przez Brazylię i Belgię dokumentów ratyfikacyjnych międzynarodowej umowy z dnia 6 maja 1937 r., dotyczącej regulowania produkcji i zbytu cukru 995
- 474**—z dnia 29 lipca 1938 r. w sprawie wypowiedzenia przez Estonię i Irlandię konwencji międzynarodowej z dnia 21 czerwca 1920 r. w sprawie utworzenia w Paryżu Międzynarodowego Instytutu Chłodnictwa 995
- 475**—z dnia 29 lipca 1938 r. w sprawie rozciągnięcia na niektóre terytoria brytyjskie konwencji z dnia 30 marca 1931 r. o sposobie opodatkowania obcokrajowych pojazdów mechanicznych 996
- 476**—z dnia 29 lipca 1938 r. w sprawie przystąpienia Meksyku do konwencji międzynarodowej z dnia 11 października 1933 r. dotyczącej zwalczania handlu kobietami pełnoletnimi 996

462

U S T A W A

z dnia 5 sierpnia 1938 r.

o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku.

Art. 1. (1) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych, w celu zabezpieczenia podaży przedmiotów powszedniego użytku lub przeciwdziałania nadmiernej wyższości ich cen może — poza środkami ogólnymi, mającymi na celu rozwój produkcji tych przedmiotów:

- 1) wydawać rozporządzenia o:
  - a) magazynowaniu i ujawnianiu zapasów przedmiotów powszedniego użytku,
  - b) ujawnianiu cen przedmiotów powszedniego użytku we wszelkich przedsiębiorstwach sprzedaży,
  - c) obowiązku sporządzania i posiadania w obrocie hurtowym i półhurtowym faktur oraz ich przedstawiania na żądanie władz, określonych przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych,
- 2) regulować:
  - a) jakość przemiału zbóż chlebowych i wypieku,
  - b) ceny przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów,
  - c) ceny detaliczne nafty i węgla na podstawie ustalonych przez Ministra Przemysłu i Handlu cen hurtowych i półhurtowych,
  - d) za zgodą Rady Ministrów ceny innych przedmiotów powszedniego użytku, jeżeli ceny te nie podlegają regulowaniu w myśl innych przepisów.

(2) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych wykonywa uprawnienia, wymienione w ust. (1), a dotyczące przedmiotów powszedniego użytku, które nie są wytworami gospodarstw rolnych ani przetworami spożywczymi zbóż, mięsa, nabiału, warzyw i owoców — w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

(3) Za przedmioty powszedniego użytku uważa się artykuły, służące do zaspokajania koniecznych potrzeb życiowych ludności i zwierząt gospodarskich, a mianowicie: żywność, artykuły odzieżowe, opałowe, oświetleniowe i higieny codziennej.

Art. 2. (1) Prawo regulowania cen przedmiotów, wymienionych w art. 1, przez ich wyznaczanie na zasadzie kosztów produkcji i gospodarczo usprawiedliwionych kosztów wymiany może Minister Rolnictwa i Reform Rolnych przekazać w drodze rozporządzenia — wojewodom, a w Warszawie Komisarzowi Rządu lub Prezydentowi miasta. Rozporządzenia te, jeśli dotyczą przedmiotów powszedniego użytku, wymienionych w art. 1 ust. (2), będą wydawane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu. Uprawnienia powyższe mogą woje-

wodowie przekazać powiatowym władzom administracji ogólnej lub prezydentom miast wydzielonych.

(2) Władze, którym przekazano prawo regulowania cen przedmiotów powszedniego użytku, wykonywają przekazane im uprawnienia na podstawie opinii czynników fachowych, wskazanych przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, na wniosek właściwych izb przemysłowo-handlowych, rolniczych i rzemieślniczych.

(3) Władze, przekazujące w myśl ust. (1) swe uprawnienia, są obowiązane określić obszar i czasokres przekazywanych uprawnień oraz oznaczyć przedmioty, na które można wyznaczyć ceny.

Art. 3. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w rozporządzeniu o magazynowaniu przedmiotów powszedniego użytku w ilościach, przekraczających normalne potrzeby zobowiązanego do magazynowania — określi sposoby, które umożliwią finansowanie i pokrycie kosztów tego magazynowania.

Art. 4. Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych określa zasady ustalania wysokości opłat za korzystanie z komunalnych urządzeń, zakładów i przedsiębiorstw, dostarczających ludności przedmioty lub świadczenia powszedniego użytku.

Art. 5. (1) Kto wykracza przeciwko przepisom, wydanym na podstawie ustawy niniejszej — podlega karze aresztu do 3 miesięcy lub grzywny do 3.000 zł.

(2) W przypadkach skazania za naruszenie przepisów, wydanych na podstawie art. 1 ust. (1) pkt 2), można orzec ponadto przepadek przedmiotów przestępstwa.

(3) Do orzekania powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

Art. 6. Z dniem wejścia w życie ustawy niniejszej traci moc obowiązującą rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 527) w brzmieniu, zmienionym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 374) oraz ustawa z dnia 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 449), zmieniona ustawą z dnia 5 sierpnia 1922 r.

(Dz. U. R. P. Nr 69, poz. 618) i rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976).

Art. 7. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 8. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
J. Poniatowski

463

U S T A W A

z dnia 8 sierpnia 1938 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie przemysłowym.

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468), zmienionym: rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1928 r. o prawie bankowym (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 321), ustawą z dnia 17 marca 1932 r. o zmianie i uzupełnieniu niektórych postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 293), ustawą z dnia 10 marca 1934 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350), rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w niektórych działach administracji państwowej (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) oraz dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o przedsiębiorstwach zbierania i udzielania informacji o stosunkach gospodarczych (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 16), wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

1) w art. 8 skreśla się l. 2);

2) w art. 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„W jaki sposób wykazuje się umiejętność zawodową, ustali w drodze rozporządzenia Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami po uprzednim wysłuchaniu opinii izb przemysłowo-handlowych, a w odniesieniu do rzemieślniczych — także izb rzemieślniczych.”;

3) w art. 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„W przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, władza przemysłowa wojewódzka na wniosek izby przemysłowo-handlowej, a gdy chodzi o rzemieślniczą — na wniosek izby rzemieślniczej, może zwolnić ubiegającego się o koncesję od obowiązku wykazania umiejętności zawodowej w sposób, przepisany na podstawie ust. 2, jeżeli w inny sposób, według uznania władzy wystarczający, zostanie wykazane nabycie biegłości i wiadomości, potrzebnych do prowadzenia danego przemysłu.”;

4) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Udzielenia koncesji na przemysły, wymienione w art. 8 i w rozporządzeniach Rady

Ministrów, opartych na art. 12 ust. 2, można odmówić z uwagi na bezpieczeństwo Państwa lub, po zasięgnięciu opinii właściwej izby przemysłowo-handlowej, ze względu na interes publiczny. W odniesieniu do rzemieślniczych koncesjonowanych zasięga się opinii właściwej izby rzemieślniczej.”;

5) w art. 36 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„O ile chodzi o zmianę lokalu, przeznaczanego do prowadzenia przemysłu koncesjonowanego (art. 8), lub rzemieślniczą koncesjonowaną (art. 142 ust. 3), należy uprzednio uzyskać na to pozwolenie władzy przemysłowej.”;

6) w art. 38 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Zastępca, ustanowiony dla prowadzenia przemysłu koncesjonowanego lub rzemieślniczą koncesjonowaną, nie może równocześnie prowadzić przemysłu lub rzemieślniczą tego samego rodzaju we własnym imieniu i na własny rachunek ani też być zastępcą przemysłowym w drugim przedsiębiorstwie tego samego rodzaju.”;

7) w art. 41 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Przepisy, regulujące prowadzenie przemysłów koncesjonowanych (art. 8) oraz rzemieślniczych (art. 142 ust. 3), wydaje Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami w drodze rozporządzeń po uprzednim wysłuchaniu opinii izb przemysłowo-handlowych, a w odniesieniu do rzemieślniczych — także izb rzemieślniczych. W szczególności Minister Przemysłu i Handlu może przepisać prowadzenie ksiąg, wykazów, a dla przedsiębiorstw, wymienionych w art. 8 l. 7) i 12), także składanie kaucji.”;

8) art. 41a otrzymuje brzmienie:

„Właściwa władza przemysłowa może po zasięgnięciu opinii izby przemysłowo-handlowej względnie izby rzemieślniczej odebrać udzieloną przez siebie koncesję (art. 8 i 142 ust. 3) lub licencję (art. 46), jeżeli przemysłowiec został skazany prawomocnym wyrokiem sądowym za przestępstwo z chęci zysku lub przeciw moralności publicznej albo za zbrodnię, a ze względu na rodzaj i sposób prowadzenia przemysłu, osobę przemysłowca i popełniony czyn karalny, istnieje uzasadniona obawa nadużycia koncesji lub licencji.”;